

■ гість номера

«Позитивні зрушення в Україні є. Я їх бачу»

Директор Євразійського центру ім. Д. Патрічіу при Атлантичній раді США Джон Едвард Хербст розповідає у що може «вилитися» українсько-російська криза для світу та чи реформується насправді Україна за світовими стандартами.

6
стор.

■ дата

Останній бій Надвірнянського загону

Роки минулі... Повертаючись до них, пам'ять усе частіше бентежить душу і тоді спогади про героїчне минуле викликають не лише смуток за загиблими у роки Другої світової війни – героями Надвірнянського прикордонного загону, – а й примушують задуматися про день сьогоднішній.

7
стор.

Прикордонник України

№ 37 (5483)
2 ЖОВТНЯ 2015 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Чим зустрінемо ворога завтра

Щорічна виставка «Зброя і безпека-2015» пройшла в особливій атмосфері. Поряд із сучасними розробками потужних державних оборонних підприємств кореспонденти «ПУ» побачили втіленими в життя, а часто й у серійне виробництво, чимало винаходів, які почали свою історію з ініціативи небайдужих українців. Величезна кількість найрізноманітніших перспективних розробок в оборонній сфері яскраво продемонструвала: нашим героям не доведеться зустрічати ворога з голими руками.

Фото Дмитра СЛИВНОГО

4-5
стор.

■ кордон за тиждень

Державний кордон України перетнуло **1,51 млн.** осіб та **364 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **506** осіб, зокрема, **22** незаконні мігранти

Вилучено **12** одиниць зброї, **166** боєприпасів та **134** г наркотичних речовин

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **12,7 млн.** гривень

■ коротко про головне

Санконтроль простішає

Державна санітарно-епідеміологічна служба України повідомила про спрощення процедури проходження санітарного контролю на державному кордоні. Зміни пов'язані із низкою коректив у законодавстві щодо харчових продуктів. Відтепер при ввезенні до України вантажів із харчами не потрібно пред'являти висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи. «Як і у світі, в Україні відповідальність за якість продуктів покладено на виробника. Держава ж створює прості та зрозумілі правові рамки, дотримання яких забезпечить безпеку споживачеві, – зазначив очільник Держсанепідслужби України Святослав Протас. – Служба іде назустріч цивілізованому бізнесу й готова до партнерських відносин із виробниками».

Василь ДРОЗДОВ

Львівська земля для учасників АТО

Землевпорядна служба та органи місцевого самоврядування Львівської області включили до переліку земель, що можуть бути надані у власність учасникам АТО 253 земельні масиви площею понад 1400 гектарів. Інформацію про землі, зарезервовані на Львівщині, землевпорядники звели у графічному альбомі-атласі та розмістили у відкритому доступі. Всі учасники АТО, які вирішили отримати земельні ділянки на території регіону, можуть ознайомитись із матеріалами про вільні землі на сайті Головного управління Держгеокадастру у Львівській області. Ділянки, включені до переліку зарезервованих земель, можна використовувати для ведення садівництва – 524 га, особистого селянського господарства – 504 га, а також для будівництва та обслуговування житлових будинків – 367 гектарів. Найбільше земельних масивів землевпорядники зарезервували у Жидачівському – 170 га, Яворівському – 161 га та Городоцькому – 148 га – районах.

Юрій ЗАНОЗ

Інтернетом по чергах

З учора цього дня чиновники самі отримують необхідні їм довідки та інші документи. Про це заявила перший заступник міністра юстиції України Наталія Севостьянова. «31 жовтня нинішнього року жоден державний орган не має права вимагати довідки, навіть електронної. Адаже маючи доступ до реєстру, представники державних органів можуть самі отримати інформацію і не змушувати громадянина кожного разу звертатися за виписками. Це стосується не тільки довідок, а й, наприклад, документів про народження, шлюб тощо», – повідомила Наталія Севостьянова.

Сергій ПОЛІЩУК

■ допомога партнерів

Попереджені – значить озброєні

Перший заступник Секретаря Ради національної безпеки і оборони України Олег Гладковський та Голова Держприкордонслужби України генерал-полковник Віктор Назаренко взяли участь у прес-конференції в Лос-Анджелесі з нагоди першої поставки в Україну системи раннього попередження для контролю за кордоном, спостереження та ідентифікації руху техніки ворога, що виробляється американською корпорацією Aerocraft («Аерос»).

Іван КАЧУР

За словами Олега Гладковського, початок співпраці з корпорацією «Аерос», в якій братимуть участь підприємства Державного концерну «Укроборонпром», – «це важливий крок на шляху двостороннього українсько-американського співробітництва у галузі зміцнення захисту українського кордону».

«Ми очікуємо поставку двох таких систем до кінця поточного року та шестисти – наступного року» – зазначив перший заступник Секретаря РНБО, пояснивши, що дані комплекси дозволять «вести цілодобове спостереження за кордоном, що, у свою чергу, прискорить координацію дій реагування у відповідь».

Однак системами раннього попередження допомога Америки в облаштуванні українського кордону не обмежується. Так, віце-президент США Джо

Байден на зустрічі з Президентом України Петром Порошенко повідомив, що вже протягом осені в Україну поставлять радіолокаційні радары контрбатареїної боротьби Q36.

Крім того, згідно з меморандумом, нещодавно підписаним Президентом США Бараком Обамою, Сполучені Штати

Америку виділять допомогу на військові потреби Уряду України в розмірі 21,5 мільйона доларів. «Направити до \$20 млн за статтями оборони і служб міністерства оборони та військової освіти і підготовки, щоб забезпечити допомогу Уряду України», – йдеться в тексті документа. ■

■ соціальний захист

Ніхто не забутий

Війна – це завжди страшне горе для людей і дуже серйозне випробування для суспільства. Якщо військовослужбовці – учасники бойових дій – захищені законодавством, то питання державної турботи про цивільних працівників, які брали участь в АТО, а також членів сімей загиблих вояків і волонтерів сьогодні постало особливо гостро. З метою відновлення соціальної справедливості, Кабінет Міністрів України прийняв низку нормативних актів.

Володимир ПАТОЛА

Зокрема, Уряд своїм рішенням поклав на вже діючі відомчі комісії розгляд питань щодо встановлення статусу учасника війни працівникам підприємств, установ і організацій, які

брали безпосередню участь у забезпеченні проведення антитерористичної операції.

Серед підстав для надання такого статусу, зокрема, документи про безпосереднє залучення до виконання завдань АТО в районах її проведення (витяги з наказів керівника АТЦ при Службі безпеки України), документи про відрядження (витяги з наказів, розпоряджень, книг нарядів, матеріалів спеціальних розслідувань за фактами отримання поранень).

Водночас іншою постановою Уряду передбачено включення до осіб, на яких поширю-

ється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» членів сімей учасників проведення антитерористичної операції, які загинули, пропали безвісти чи померли внаслідок поранення, контузії або каліцтва. Документ стосується сімей загиблих військовослужбовців (резервістів, військовозобов'язаних) та працівників Держприкордонслужби, Збройних Сил, Національної гвардії, СБУ, інших військових формувань та правоохоронних органів, членів добровольчих підрозділів, утворених або самоорганізованих для захисту незалежності, суверенітету й територіальної цілісності України, а також волонтерів. Постановою визначено перелік осіб, які мають підстави для надання такого статусу. Необхідні документи та заяву потрібно подавати до органу праці й соціального захисту населення за місцем проживання. Рішення приймається у місячний строк з дати подання документів.

Пільги і виплати, звичайно, не замінять дорогих людей чи втраченого здоров'я, але соціальний захист та офіційне визнання державою тих, хто віддав за неї найдорожче, покликані допомогти українським патріотам пережити втрати та повернутися до нормального життя. ■

■ послуги

Платіжки – поштою

Послуга з приймання платежів, яку запроваджує Укрпошта, надає можливість споживачам зручно сплачувати за допомогою Інтернету комунальні платежі, рахунки за мобільний та міський телефони, Інтернет, кабельне телебачення, а також будь-які інші рахунки на користь юридичних осіб.

Олена ТАЩИЛІНА

Ця система дозволяє швидко, просто й доступно сім днів на тиждень, 24 години на добу з будь-якої точки планети, де є підключення до Інтернету, сплачувати необхідні послуги. Прийняті Укрпоштою кошти перераховуються на відповідні рахунки вже наступного робочого дня після приймання.

Для користування послугою клієнту потрібно заповнити запропоновану на сайті Укрпошти форму з усіма обов'язковими реквізитами, необхідними для виконання платежу: прізвище, ім'я, по-батькові,

ІПН (за наявності), населений пункт і вулицю, номер будинку та квартири (за наявності), контактний телефон й електронну адресу (за наявності) платника, назву юридичної особи, код (ЄДРПОУ), МФО банку та рахунок – одержувача платежу, призначення платежу, його суму та здійснити оплату у відповідності до правил і вимог платіжних систем НСМЕП (Національна система масових електронних платежів), Visa та MasterCard.

За опрацювання платежів «Укрпошта» братиме комісію залежно від суми, але не менше ніж 3,50 гривень. Так, скажімо, з платежів на суму до 400 грн. вираховуватимуть комісію 2,5%; понад 400 грн. – до 1 000 грн. – 2%; більше 1 000 грн. – 1,8%. ■

■ з поверненням!

«Суми-1» – вдома

Під звуки військового оркестру майже сотню бійців оперативно-бойової прикордонної комендатури «Суми-1» пізнього вечора зустрічали рідні, близькі, ветерани, громадськість, керівництво області та персонал загону.

Роман ТКАЧ

Після понад 6-місячного терміну служби в АТО сумські прикордонники повернулися до місця постійної дислокації. На щастя, всі прибули живими й неушкодженими. Їх тепло вітали голова Сумської обласної державної адміністрації Микола Ключко, начальник Сумського прикордонного загону полковник Юрій Ратніков. Очільник

сумських вартових рубежу, потиснувши руку кожному з бійців, подякував за успішне виконання ними завдань під час ротації. Особливі слова вдячності командир частини висловив громадянам, керівництву області та міста за всебічну підтримку прикордонників. Звертаючись до підлеглих, Юрій Вікторович, зокрема, привітав заступника коменданта підрозділу з логістики майора Дениса Діденка з народженням сина. Ця радісна подія в сім'ї офіцера сталася напередодні його повернення на Слобожанщину.

За вагомий особистий внесок у забезпечення правопорядку в зоні проведення антитерористичної операції ряд військовослужбовців під щирі оплески присутніх було нагороджено грамотами голови Сумської облдержадміністрації.

Хвилиною мовчання учасники заходу вшанували пам'ять героїв-прикордонників, які віддали своє життя, захищаючи Україну.

Після наданої відпустки для відпочинку сумські «зелені кашкети» знову приступлять до виконання поставлених перед ними завдань. ■

■ міжнародний досвід

«Морські вовки» з новими навиками

В Ізмаїльському навчально-тренувальному загоні Морської охорони відбувся випуск слухачів, котрі успішно пройшли міжнародні навчання за курсом «Тактика дій оглядових груп кораблів (катерів)».

Ігор ПЕРЕГНЯК

Отож позаду залишилося десятиденне навчання, де кожен день по сім годин українські прикордонники відпрацьовували навички та вміння, необхідні для виконання завдань на морі.

У денний і нічний час, в умовах обмеженої видимості й у ситуаціях, максимально наближених до реальних, вітчизняні захисники морських рубежів оглядали судна та виявляли «сторонніх» громадян на кораблях.

Вінцем навчання й урочистого заходу стало вручення понад 20-ти слухачам сертифікатів міжнародного звання та запрошення п'ятьох

кращих випускників на навчальний курс із тактичної медицини до Республіки Польща.

Крім того, учасники тренінгів під пильним керівництвом польських експертів оволодівали навичками спеціальної вогневої підготовки, навчалися правильно відбивати напад, знешкоджувати супротивника, в цілому вміти діяти в складних тактичних ситуаціях.

Після навчання польські експерти відзначили старанність українських прикордонників і зауважили, що порядок огляду судна у відомствах обох країн доволі схожі.

– Вже після першого тижня тренінгів я дійшов висновку, що в нас дуже подібна підготовка. Хочу підкреслити, що у ваших військових великий потенціал і багато енергії. Колись ми також цього навчалися, однак тоді нам бракувало техніки та потрібного оснащення. Сподіваюся, українські прикордонники отримають його значно швидше. А загалом я вважаю, що ваші охоронці рубежу – прекрасні професіонали, – ділиться враженнями від навчань командор Марек Падіас, командир корабля Прикордонної варті Республіки Польщі.

Експерт управління кадрів і підготовки Головної комендатури Прикордонної варті полковник

Артур Васовський підкреслив, що протягом курсу польські інструктори намагалися якомога більше розповісти українським колегам під час теоретичних занять і ще більше зробити на практиці, відтворюючи максимум відповідних ситуацій. Він також запевнив, що українські вартові зможуть впоратися з будь-якою ситуацією, адже вони показали себе як справжні професіонали своєї справи.

Приємні враження по закінченні курсу залишилися й у вітчизняних військовослужбовців.

– Безумовно, ми отримали багато нової інформації та знань. Різниця у роботі між польськими та українськими прикордонниками є. Ми навчалися навичок роботи зі зброєю, освоювали нові прийоми рукопашного бою, оглядали судна. Загалом, ми всім задоволені. Такі тренінги – дуже корисна справа, – зазначив учасник курсу, головний корабельний старшина Ігор Доманський.

Нагадаємо, що проведення даного тренінгу стало можливим завдяки сприянню Міжнародної організації з міграції в рамках реалізації проекту міжнародно-технічної допомоги «Удосконалення управління діяльністю відділів прикордонної служби – Фаза 4 (ВПС 4)». ■

■ новобранці – до строю!

У донецчан – поповнення

У Донецькому прикордонному загоні відбулися урочистості з нагоди прийняття новобранцями Військової присяги.

Олександр ТОМЧИШЕН

Розпочалися вони з ритуалу внесення Бойового Прапора частини. Потім з напутніми словами до молодого поповнення звернувся тимчасово виконуючий обов'язки начальника загону полковник Олександр Іванов.

Сьогодні до лав «зелених кашкетів» стають двадцять військовослужбовців – жителів Маріуполя та Волновахи, – сказав він. – Упевнений, що молоде поповнення з гідністю продовжуватиме

славні традиції попередників – охоронців державного рубежу. Незабаром юнаки та дівчата, які прийняли Військову присягу, поїдуть до Навчального центру ДПСУ для отримання необхідних професійних знань і свого першого військового звання «молодший сержант».

З не меншою увагою присутні на урочистостях вислухали виступ очільника ветеранської організації прикордонників Антона Бобка.

– Складаючи Військову присягу на вірність українському народові, ви берете на себе велику відповідальність за майбутнє нашої країни, – наголосив ветеран. – У нинішніх умовах збройного протистояння на донецькій землі з підступним ворогом – сепаратистами – «зелені кашкети» постійно демонструють мужність і відвагу при виконанні службових обов'язків. У них є чого повчитися молодому поповненню.

З якими помислами вступають до лав охоронців кордону новоспечені вояки?

– Справою честі для мене є захист територіальної цілісності країни та спокою на рідній землі. Радію тому, що відтепер належу саме до когорти вартових рубежів, – відповіла на моє запитання прикордонниця з красивим ім'ям Марія. ■

■ гарячі будні

Арсенал «а ля франсе»

64-річний француз намагався вивезти з України чималий арсенал мисливської зброї. Власне, його любов до полювання правоохоронці помітили ще здалеку, коли до «Краковця», що на Львівщині, прибув позашляховик марки «Land Rover» французької реєстрації, з характерним мисливським малюнком на чохлах запасного колеса. Незважаючи на те, що водій обрав для проходження контрольних процедур «зелену смугу», досвідчений інспектор все ж вирішив провести поглиблений огляд авто. Результат не забарився. У багажному відділенні машини правоохоронці виявили дві одиниці нарізної мисливської зброї марки «Тікка» та «Demas» з оптичними прицілами, одну гладкоствольну рушницю марки «Bromning», мисливський ніж та 438 набоїв різного калібру. Жодних дозвільних документів на зброю у чоловіка не знайшлося.

Сергій ЯКИМЕЦЬ

Нігерійська «збірна»

Коли у «Борисполі» приземлився літак, що слідував рейсом «Стамбул – Київ», з його борту на українську землю ступило 12 нігерійців. Зі слів африканських гостей, вони мали намір взяти участь у спортивних змаганнях на Закарпатті. Однак, як показала перевірка, що «команду» ніхто на території України не чекав та будь-яких змагань на день прибуття групи не планувалося. Крім того, виявилось, що нігерійці не мали відповідного фінансового забезпечення для перебування в нашій державі. У підсумку «цілій збірній» відмовили в пропуску через державний кордон, а самих порушників повернули зворотнім рейсом на Батьківщину.

«Бурштиновий» балон

У пункт пропуску «Грушів» під час прикордонно-митного оформлення автомобіля «Фіат» львівські «зелені кашкети» звернули увагу на газовий балон, що знаходився всередині машини. Під час простукування характерні звуки вказували на наявність у ньому сторонніх предметів. Та оскільки львівські прикордонники не мали змоги провести поглиблений огляд газового приладдя із дотриманням усіх заходів безпеки, вони поінформували суміжну сторону про даний факт. Отримавши інформацію, польські правоохоронці здійснили поглиблену перевірку авто із залученням спеціалістів газової служби. Як з'ясувалося, наш співвітчизник примудрився нашпигувати балон «сонячним камінням» загальною вагою 37 кілограмів.

Людмила ТКАЧЕНКО

■ міжнародний форум

Щорічна виставка «Зброя і безпека-2015» пройшла в особливій атмосфері. Поряд із сучасними розробками потужних державних оборонних підприємств кореспонденти «ПУ» побачили втіленими в життя, а часто й у серійне виробництво, чимало винаходів, які почали свою історію з ініціативи небайдужих українців. Виставка повністю засвідчила те, що на сьогодні захист нашої держави став справою всього суспільства. Величезна кількість найрізноманітніших перспективних розробок в оборонній сфері яскраво продемонструвала: нашим героям не доведеться зустрічати ворога з голими руками.

Володимир ПАТОЛА

Казенне науково-виробниче об'єднання «Форт» представило низку розробок, серед яких – пістолети «Форт-19» та «Форт-14-ПШ» калібру 9×19 мм. Luger.

У зброї використано принцип роботи автоматики з коротким ходом ствола. Це класичний «2-й номер» для бойців. Місце «Форта-19» – в набедреній тактичній кобурі. Великий, але легкий (завдяки використанню армованих металом композитних матеріалів у «Форт-19»), зручний і прикладистий, з ємністю магазину в 16 набоїв, пістолет може стати вагомим аргументом у ближньому бою, при зачистці приміщень, якщо закіняться набой або виникне затримка основної зброї.

Потужний патрон, найбільш поширений в іноземних арміях, забезпечує достатню зупиняючу дію а довгий ствол – точність. Велика рукоятка, виконана під кутом, дозволить підготовленому власнику інтуїтивно вихолити зброю та спрацювати за доли секунди «від бедра» навіть у тактичній чи товстій зимовій рукавиці.

Ударно-спусковий механізм одинарної і подвійної дії та запобіжник, що працює як при зведенню, так і при спущеному бойовому курку, дозволяють під час бою носити патрон у патроннику, не боячись випадкового пострілу. Затворна затримка великого розміру й положення кнопки екстракції порожнього магазину забезпечують максимально швидку перезарядку. Як зарекомендує себе зброя в дії – покаже час, але попереднє враження про неї позитивне.

Переносний протитанковий ракетний комплекс «Стугна-П», розроблений Державним Київським конструкторським бюро «Луч» – це крок вперед у боротьбі з броне-

технікою, вогневими точками та вертольотами противника. Від тридцятикілограмової ракети на дистанції до п'яти кілометрів ворога не захистить навіть динамічна (активна) броня. Оператор, перебуваючи в укритті, визначає ціль і здійснює запуск через пульт дистанційного керування. На відміну від «Фагота», де бойцві необхідно вести ракету, модуль наведення «Стугни-П» робить це самостійно. Тепловізійний модуль забезпечує роботу комплексу у темну пору доби та за несприятливих погодних умов.

Крім того, конструкторським бюро «Луч» розроблено цілу серію протитанкових керуванних ракет: для запуску з вертольотів, установок на борту бронетехніки та пускових контейнерів у вигляді ручних гранатометів. Так, 107-міліметрова ракета Р-3 важить 15,5 кг; має довжину 1,2 метра та дозволяє піхотинцеві-гранатометнику знищити ворожу бронювану ціль на відстані двох з половиною кілометрів.

Автоматичний гранатомет УАГ-40 важить разом із триногоно-станком менше 30 кг і здатен вести прицільний вогонь на відстані до 2200 метрів. Калібр – 40 на 53 міліметри. Режим вогню – як одиночний, так і автоматичний при скорострільності 400 пострілів на хвилину. Виготовляється зброя публічним акціонерним товариством «Завод «Ленінська кузня» в Києві. Особливої уваги заслуговує механізм компенсації віддачі. Завдяки йому вже сьогодні існує досить багато проектів щодо встановлення гранатомета на бронетехніку й навіть вертольоти.

Цілу низку бронеавтомобілів і бронетранспортерів представили як державні підприємства, так і представники комерційного автобудування. «Завод «Ленінська кузня» продемонстрував легкий чотиркопільний бронетранспортер «Тритон», озброєний дистанційно керуванним із захищеної кабіни бойовим модулем, низкою пристроїв спостереження та наведення, а також здатністю долати водні перешкоди. Система прицілювання дозволяє вести точний вогонь на відстань до двох кілометрів з автоматичного гранатомета УАГ-40 та кулемета калібру 12,7 мм. Машина може взяти на борт до 11 осіб, оснащена 5,7-літровим двигуном Volvo потужністю 211 кіньських сил.

Відвідувачі мали можливість побачити перші серійні зразки давноочікуваного бронетранспортера «Дозор-Б». На відміну від цивільних версій автомобілів, які проходять бронювання в Україні, «Дозор-Б» має менш вразливу підвіску та гальмівну систему: усі його вузли одразу проектувалися з розрахунку на велику масу броні. Машина

Чим зустрінемо ворога завтра

не боїться бездоріжжя й пристосована для участі в бойових діях. Колеса оснащені системою централізованої підкачки. Броня витримує постріл 7,62-міліметрового бронебойного патрона з відстані 30 метрів, розрив 150-міліметрового осколково-фугасного снаряда, при вибуху на відстані 50 метрів від автомобіля. Для додаткового захисту екіпажу корпус зсередини покритий протиосколковим кевларовим шаром. Бронетранспортер за аналогічним проектом уже давно успішно експлуатується в Польщі. Боезапас дистанційно-керуваного модуля – 150 набоїв калібру 12,7 міліметрів. Тепловізійний блок,

лазерний дальномір і широкий кут наведення (від -5° до +60° по вертикалі, 360° – по горизонталі) забезпечують ефективний прицільний вогонь незалежно від часу доби й погодних умов як по наземних, так і по повітряних цілях, що летять з дозвуковою швидкістю. Виставковий екземпляр уже пройшов понад 5000 кілометрів.

Комплексе аудіорозвідки «Трембіта-М», за свою налччливість прозваний бойцями «Вухом», або «Кажан» дозволяє дистанційно прослуховувати противника. Це потужний звуковий сенсор, апаратне та програмне забезпечення для аналізу інформації. «Кажан»

здатен визначити координати місця, звідки ворожий снайпер чи диверсант здійснив постріл на відстані до двох кілометрів з точністю до трьох метрів. За 200 метрів, навіть при сильних звукових перешкодах, «Вухом» ідентифікує брязкіт кріплення автоматного ремня, не кажучи вже про звук затвора коли патрон досилають у патронник. Зі 100 метрів «Трембіта» фіксує падіння сірника на землю або в траву.

– Уже 60 «кажанчиків» роздані в різні підрозділи ЗСУ і дуже ефективно використовуються розвідувальними групами та спостережними постами. Мені особисто такій двічі рятував життя, – розповідає боєць батальйону «Айдар», учасник ініціативної конструкторської групи. – «Кажан» може працювати самостійно або в комплексі зі спеціальним підсилювачем, ноутбук і програмним забезпеченням. Зараз ми розширюємо можливості «Вуха» шляхом доопрацювання програм: фіксуємо постріли з усіх видів зброї на різних відстанях, аналізуємо їх та вводим в програму. Це дозволить після завершення роботи звести до мінімуму час автоматичного аналізу отриманої інформації. Виставляємо «Кажан» на позицію та проводимо прив'язку до місцевості. Ховаємо оператора в укритті. При підступі ворога запускаємо програму на визначеній звук та отримуємо координати цілі. Далі – справа за нашим кулеметником.

Розроблені й випробувані в дослідах зразки автоматичні турелі, з автоматами та кулеметами Калашникова, які в комплексі з «Трембітою-М» та програмним забезпеченням здатні самостійно знищувати ворожі БПЛА, точно визначаючи координати цілі за звуком двигуна, вести вогонь по ДРГ противника на напрямках імовірного підходу.

А це значно дешевше, ніж везти новий матеріал на полігон. Винахід покликаний прискорити розробку та випробування індивідуальних засобів захисту.

Інститут фізики напівпровідників НАН України продемонстрував мобільну сонячну електростанцію. Пристрій важить 7 кілограмів і дозволяє досить швидко й ефективно заряджати радіостанції, мобільні телефони, планшети, GPS-навігатори та іншу необхідну в поході апаратуру. У складеному вигляді – це невабливий герметичний контейнер-дипломат середнього розміру. Накопичену протягом дня у власних аккумуляторах енергію електростанція може віддавати споживачам навіть тоді, коли сонячного світла вже немає. Перші 20 зразків успішно використовуються в зоні АТО для зарядки спецпаратури в польових умовах.

Тактичний комплекс «Predator» (Хижак) від «Karog» (Харківського заводу засобів індивідуального захисту) дозволяє кулеметнику працювати не лише зі стаціонарної позиції а й у русі разом із бойовою групою. У спеціальний тактичний ранець поміщається стрічка на 500 кулеметних набоїв калібру 7,62 або 5,56 мм. Подача до зброї – через спеціальний гнучкий рукав. На сьогодніні комплекс випробувано в бойових діях і запущено в серію, але не можемо не згадати історію його розробки. Основні кошти на дослідження пожертвувала компанія World Wide Manufacturing, E.D. (WWM). Вже на етапі реалізації перших зразків для того, щоби потужне бойове спорядження таки потрапило на передову, київська художниця Олена Скрипченко написала декілька картин. Гроші, виручені за твори мистецтва під час благодійного аукціону «Свій за свого», жінка передала розробникам «Хижаків». Це допомогло завершити технічну довідку й відправити перші комплекси бойцям.

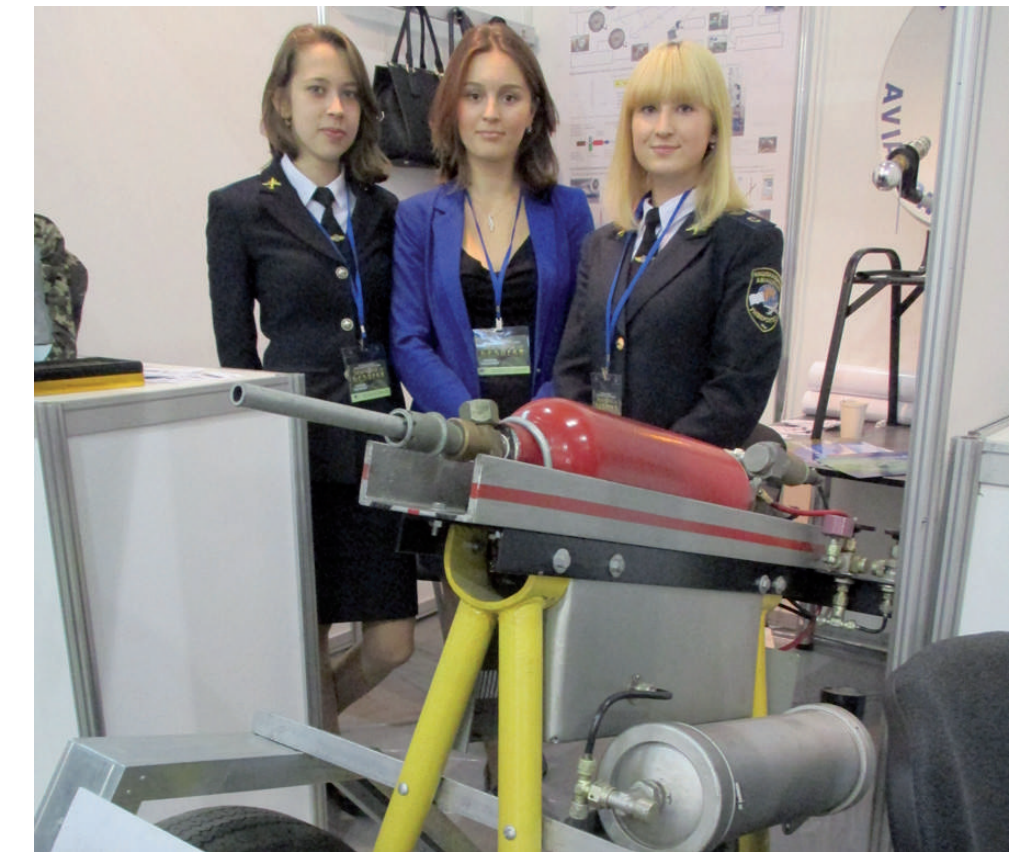

Студенти кафедри механіки Національного авіаційного університету та Київського національного політехнічного інституту створили балістичну установку для перевірки міцності матеріалів, з яких виготовляють каски та пластини бронезилетів. «Ганус» – експерт суворий і неажісної броні до бойця не допустить. Робоча суміш легких газів – гелію, водню й кисню при вибуху розганяє ударне тіло до 4000 метрів за секунду. Регулюючи пропорцію газів у балоні, можна визначити швидкість вильоту заряду. Іскру дає звичайна автомобільна свічка. При низькій шмунтості та відсутності порохових газів балістична установка дозволяє в лабораторних умовах імітувати постріл більшості популярних калібрів.

Описати у статті все побачене просто неможливо, тому згадуємо лише деякі винаходи. Особливо тішиться те, що дуже багато ефективних проектів менш ніж за рік пройшли шлях від зародження до запуску в серійне виробництво. Ще більше потребують для свого розвитку втручання держави та належного фінансування. Згадуючи слова класика, що завдання військового не загинути за свою Батьківщину, а зробити так, щоби загинув ворог, можна сміливо стверджувати: наші науковці сприйняли цю фразу на свою адресу і таке завдання їм цілком під силу. ■

А от дітище українського агентства з перспективних науково-технічних розробок UA.RPA – Комплекс управління та розвідки «КУТ-Р», яке також починало свою історію з волонтерської ініціативи, зараз виробляється серійно. Система дозволяє артилеристам у 5-7 разів скоротити час на отримання даних цілевказівки, у 10-12 разів зменшити втрати на картографічне забезпечення та вдасятеро швидше здійснити метеобалістичні розрахунки. «КУТ-Р» інтегрується з БПЛА, та засобами РЕР. Завдяки «КУТу» ворог уже встиг відчувати на собі грізну точність української артилерії.

■ гість номера

Джон Хербст: «Позитивні зрушення в Україні є. Я їх бачу»

Про «українське питання» в рамках наростаючої кризи на сході Європи сьогодні спілкуємося із людиною, котра знає «велику» політику, що називається зсередини. Нинішній директор Євразійського центру ім. Д. Патрічіу при Атлантичній раді США Джон Едвард Хербст свого часу працював співробітником Посольства США в СРСР, а згодом – Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні. Як один із найпопулярніших прихильників рішучих дій Америки стосовно агресії Росії проти України Джон Хербст розповів у що може «вилитися» українсько-російська криза для світу та чи реформується насправді Україна за світовими стандартами.

Вадим КРУТІЙ,
Валентина ЛАЗАРЧУК

– *Пане Посол, у 80-их роках Ви були співробітником американського посольства у Радянському Союзі. Як Ви гадаєте, сучасний Кремль набагато небезпечніший, аніж тогочасний Союз?*

– Безумовно, Радянський Союз був величезною державою, (наддержавою, як він сам себе позиціонував). На те були підстави: величезна територія, розвинута економіка, промисловість і, звісно, наявність ядерної зброї. Та в підсумку СРСР став величезною міжнародною проблемою і в першу чергу для Сполучених Штатів. Працюючи при Михайлові Горбачові, я спостерігав і деякі позитивні зрушення у розвитку Союзу, однак, як ми бачимо, цього виявилось недостатньо. Якщо ж порівнювати тогочасний і сучасний Кремль, то мушу визнати, що нині він веде значно агресивнішу політику. Особливо стосовно Заходу. Потрібно зазначити, що економічно Росія значно слабша за СРСР. Якщо її економіка раніше посідала 6-те місце, то зараз вона навряд чи підніметься вище 10-го. Але це й досі ядерна держава із потужною армією, котра перевищує всі європейські. І сьогодні це – явна загроза безпеці у світі. А провокації, котрі РФ здійснює ледь не кожні два місяці то в Прибалтиці, то Грузії, Молдові чи Казахстані – тільки чергове тому підтвердження.

– *Сьогодні стосунки між Москвою і Заходом досягли найкритичнішої з часів Другої світової війни точки. Російські військові літаки зухвало порушують європейський повітряний простір, створюють провокації на кордонах. Як далеко, на Вашу думку, може зайти Росія в своїх провокаціях проти західного світу?*

– Як я вже згадував, Російська Федерація доволі потужна, але лише в одній сфері – що стосується ядерної зброї та армії. Однак у порівнянні з американською, російська армія не така вже й надмірна. А на рахунок провокацій Путіна на державних рубежах інших країн, то можу сказати наступне: він їх здійснює лише з однієї причини – бо думає, що західні лідери занадто слабкодухі. І я впевнений, що як тільки ми відреагуємо належним чином, він зупиниться, бо очевидно – військової конфронтації із Заходом, Америкою чи НАТО – не витримає.

– *То чи далеко зайде у своїй провокативній поведінці пан Путін?*

– Я вважаю, що далеко він не зайде, оскільки Захід врешті починає прокидатися. Наразі такі країни, як Польща й Румунія, для прикладу, відчувають справжню загрозу, що йде від Росії. У Вашингтоні ж, на жаль, повного розуміння реальної небезпеки поки що немає. Однак у мене є багато однодумців. Вони добре розуміють, що найбільшу загрозу для Сполучених Штатів становить, власне, путінська Росія. Треба також враховувати, що російський президент – керівник корупційної економіки. Сам він – корупціонер, все його оточення, радники і міністри – теж корумповані. В кінцевому результаті така правляча верхівка не може створити і розвивати потужну економіку, без якої держава не може претендувати на першість серед інших країн світу.

– *Не є секретом, що Вас вважають одним із найпопулярніших прихильників більш рішучих дій Вашингтона проти агресивної політики Росії стосовно України. Як Ви вважаєте, чи достатньо сьогодні лише жорстких економічних санкцій? І що може підштовхнути Америку на поставку зброї?*

– Так, дійсно. Уже більше року я відстоюю питання надання серйозної військової допомоги Україні. І у Вашингтоні я такий не один. Багато впливових, куди впливовіших людей в Америці аніж я, не приховують, що Україні дійсно потрібна вага військової підтримки, а також надання зброї, якщо знадобиться. Однак мова йде про летальну зброю для захисту ваших солдатів, а не нападу.

Звичайно, наша відповідь не змусить на себе чекати, якщо Росія й надалі продовжуватиме наступ на українську державу. Однак я маю на увазі не лише повномасштабні військові операції з боку Росії. Мова і про зовсім невеликі, коли їхні військові намагаються просунути вглиб країни буквально метр за метром.

– *Тим не менш, все ж існують конкретні причини, з огляду на які Україні не надають зброю...*

– Так, є декілька аргументів. Найсерйозніший із них – це корупція в Україні. І насправді це дуже серйозно. Багато високопосадовців критично оцінюють вашу державу, що стосується корумпованості. І, зрозуміло, це чи не найбільша проблема, що стоїть на заваді поставок зброї. Я говорю про це цілком відкрито. Навпаки, мені хочеться якось допомогти, підказати вашим урядовцям, аби якнайшвидше виправити такий стан справ усередині країни.

– *Чи не здається Вам, пане Посол, що українці занадто наївні у своїх очікуваннях швидких реформ?*

– Я б не став говорити, що ви наївні. Скажу, що бажання якнайшвидше поборотися з корупцією та розвивати сучасну економіку на рідній землі – це цілком природно. Розумію, що буває важко дочекатися результатів від упровадження реформ. Для цього насправді потрібно немало часу. На мою думку, український народ почне відчувати позитивні наслідки запроваджених

реформ років за два-три, не раніше. Та про що мова, коли навіть у найуспішніших країнах минають роки перш ніж реформи реально запрацюють. Візьмімо для прикладу ті ж самі Чехію та Польщу. Коли ці країни почали пожинати позитивні плоди важкої реформаторської роботи, пройшло не менше шести років. А загалом, позитивні зрушення в Україні є. І я їх бачу. Нова поліція на українських вулицях – яскравий доказ нововведень. Однак є багато процесів, котрі пересічні громадяни, на жаль, відчуті поки що не можуть. А от над чим ще варто попрацювати в Україні, то це судова система. Хочу сказати, що американські бізнесмени часто просто бояться інвестувати в Україну, адже через вкорінену схему хабарництва у суддів вони не можуть розраховувати на законний захист свого бізнесу тут.

– *На цьогорічній Ялтинській європейській стратегії ряд українських та міжнародних учасників висловилися за те, що розширення НАТО – пріоритетний напрям у реформуванні безпекового сектору. Чи готове саме НАТО до розширення сьогодні?*

– Як нам відомо, сім років тому вже була спроба розширити Північноатлантичний альянс, щоправда невдала. А через війну в Україні країни-партнери відкладають розширення НАТО в бік України на невизначений термін. Звісно, це не остаточне рішення. І мені здається, що ситуація може набути зовсім іншого характеру вже років за три-п'ять. В основному все залежить від політики Кремля: чим швидше він зупиниться, тим швидше питання вступу України до НАТО постане на порядку денному.

– *На військову агресію РФ в Україні Північноатлантичний альянс відреагував масштабними навчаннями, посиленням патрулювання повітряного простору та кордонів НАТО. Як Ви оцінюєте можливість збройного конфлікту Альянсу та Росії?*

– Цілком очевидно, що подібні маневри в Польщі та Прибалтиці зменшують вірогідність реального збройного конфлікту між НАТО і РФ. Росія має бачити, що Альянс може і має чим реагувати. Кремль вважає західних лідерів слабкими, бо вони не реагують силою на його постійні провокації. Та й війна в Україні, власне, теж залишається для нього безкарною, поки що. Тому Росія вважає, що може дозволити собі так само безкарно перейти «червону лінію». Варто розуміти, що Україна – це не кінцева мета Кремля. Його подальші наміри – реальний вплив у Прибалтиці. Тож якщо Росія досягне своєї мети в Україні, то наступною ціллю стануть Естонія й Латвія. Тому так важливо саме зараз дати зрозуміти Росії, що не варто провокувати Захід на вжиття «крайніх заходів».

– *Водночас будь-які спільні навчання з НАТО, у тому числі й України, в Кремлі сприймають не як попередження, а навпаки – як виклик...*

– Повірте, те, що вони говорять не завжди означає, що вони насправді так вважають. Коли Росія побачить готовність НАТО дати відсіч будь-якій агресії, то вона добряче подумав перед тим, як цю агресію розвивати далі. А взагалі, чим більше й голосніше у Кремлі про це кричать, тим менша вірогідність того, що вони вдаватимуться до серйозної військової агресії в бік Альянсу.

– *Скажіть, будь ласка, а самі американці усвідомлюють, наскільки Україна потребує підтримки США?*

– На жаль, не можу сказати, що в американському народі є повне розуміння стосовно української кризи. Адміністрації Білого дому, мабуть, варто приділяти більше уваги роз'ясненню людям реальної картини конфлікту в Україні, його передумов та можливих наслідків. Потрібно, щоб наші люди теж усвідомлювали всю масштабність наростаючої загрози світовій безпеці. ■

■ дата

Останній бій Надвірнянського загону

Роки минулі... Повертаючись до них, пам'ять усе частіше бентежить душу і тоді спогади про героїчне минуле викликають не лише смуток за загиблими у роки Другої світової війни – героями Надвірнянського прикордонного загону, – а й примушують задуматися про день сьогоднішній.

Олег ГРЕЧКА

КОКТЕЙЛЬ МОЛОТОВА

Весна, зацвів бузок, незабаром закінчення навчального року і вчитися дітям зовсім не хочеться. У середній школі №5 міста Синельниківого на Дніпропетровщині готувалися до Дня Перемоги. У сім'ях багатьох дітей ще жили свідки тієї страшної війни.

Сценарій свята повторювався з року в рік, ну як тут привернеш увагу школярів? Проте цього разу все пішло по-іншому – в школу несподівано для всіх приїхали ветерани, які брали участь в обороні міста в жовтні 1941 року.

Але ж офіційна версія звучала так, що місто тоді не захищали: наші пішли, а німці прийшли. Ось так, і ніякого героїзму. Несподіванкою стало те, що гостями школярів були ветерани-прикордонники, чий штаб з оборони міста в роки війни перебував саме в цій школі.

Багато розповідали колишні фронтовики про бойове минуле, про загиблих побратимів, а також своїх товаришів, які залишилися живими. Зустріч закінчилася, і гості поїхали. Їхній несподіваний візит дуже схвилював школярів.

Тож за ініціативою воєнрука школи (була така вчительська посада) вирішили спробувати провести розкопки на місці бою, про який розповідали ветерани. Тим більше один із них, прощаючись, запропонував: «Коли щось буде потрібно, звертайтеся, я живу тут, недалеко».

Час, як відомо, змінює все, втрачає своє «обличчя» й місцевість. Сліди минулих боїв із роками заносяться землею, маленькі пагони перетворюються на великі дерева, та й де шукати, знали приблизно лише з однієї розповіді. Не раз старшокласники ходили по околиці з надією знайти засипані траншеї.

Одного дня якесь незрозуміле почуття потягнуло школярів у бік лісосмуги. Проте їм здалося, що вони тут нібито вже були.

Стали придивлятися уважніше – цього року їхню увагу привернули просівші округлі вирви, розташовані приблизно на одній відстані одна від одної.

Спробували пошукати тут і розпочали обережно розкопувати землю. Пройшли один пласт, інший, натрапили на порожні гвинтівочні гільзи. Всі підбадьорилися й стали працювати ще енергійніше.

За формою розкопок воєнрук здогадався, що це стрілецький окоп, але чий? Кожної хвилини він опускався усе нижче й нижче. Несподівано розкопувач побачив людські останки.

Далі робота проводилася з особливою обережністю – із землі з'явилися військові ремені, бляхи, аж раптом щось дзвякнуло. Відвівши дітей на безпечну відстань, воєнрук вручну поглиблював окоп. На його дні заблищали пляшки. «Алкоголь – майнула перша думка в учителя. – Мабуть, грілися фронтовими стаграмами».

Заборонивши пошукачам що-небудь чіпати, воєнрук відправив одного з них до ветерана-прикордонника, який пропонував поміч. Той виявився швидким на підйом і вже за якийсь час на місці розглядав знахідки школярів. «Шкіряні ремені та чоботи в ямі... Безсумнівно, окоп належав прикордонникам, у армійців тоді були обмотки – визначив він, – і окоп із вигляду схожий на старшинський». «А пляшки? Холодно, то може «грілися»?» – вивалося у воєнрука.

Від цих слів ветерана аж пересмикнуло. «Підемо», – взявши пляшку в руки, він рішуче попрямував до асфальтової дороги, що проходила поруч. Вечір, машин на дорозі не було, помах руки з пляшкою – і асфальт спалахнув яскравим полум'ям. «Стільки років минуло, а вони й досі смертельно небезпечні», – задумливо промовив колишній фронтовик. «Коктейль Молотова» – здогадався воєнрук.

«М-да, випивали, – протяжно після паузи продовжив фронтовик. – З таким «випивомом» другого жовтня тисяча дев'ясот сорок першого року, замаскувавшись он там у полі, – він вказав рукою поперед себе, – зустріли перші німецькі танки добровольці з числа прикордонників. Основна лінія оборони знаходилася позаду їх. Бійцям було дано «сорокоп'ятку» з п'ятьма снарядами і все. Жоден із хлопців, винищувачів танків, з поля бою не повернувся, а ти говориш «грілися»...»

У повітрі зависла напружена тиша. Землю огортали вечірні сутінки. Сонце, ховаючись за обрій, ніби віддаючи данину загиблим, золотавим відблиском осяяло місце останнього бою «зелених кашкетів».

СИНЕЛЬНИКОВЕ ШАНУЄ ГЕРОЇВ

У середній школі № 5 є краєзнавчий музей. Особливе місце в ньому відведено подвигу прикордонників 95 Надвірнянського прикордонного загону, які другого жовтня 1941 року прийняли нерівний бій з наступаючими частинами німецької армії.

Знесилені втрагатами у боях на кордоні та під час відступу, 1 жовтня 1941 року прикордонники отримали завдання прикрити стратегічний залізничний вузол хоча б на пару годин. Здійснивши марш-кидок, прикордонники з-під Запоріжжя надвечір прибули до місця призначення. За ніч встигли окопатися та провести розвідку. Увесь наступний день вони мужньо тримали оборону. Не дві години, як було наказано, а до заходу сонця стримували переважаючого супротивника – билися до останнього. Зі слів місцевих жителів, які були свідками того бою, ворог не брав у полон «зелених кашкетів». Поранених, які прикривали

відхід, добивали прямо на місці. Вночі мешканці прилеглої села поховали загиблих героїв в окопах, на місці останнього рубежу.

У ході пошукової експедиції було піднято з дна старих окопів рештки сорока восьми полеглих тут у жовтні сорок першого воїнів-прикордонників. Останки п'ятьох вдалося ідентифікувати за «смертними» медальйонами. Ось прізвища цих відважних захисників: Бродяной (Бородяной) Микола Семенович, начальник однієї з прикордонних застав, старший лейтенант; Гладішев Микола Михайлович, червоноармієць; Ермілін Олексій Юхимович, стрілок, червоноармієць; Зема Борис Костянтинівич, водій, червоноармієць; Циганчук Василь Арсентійович, начальник 5-ої прикордонної застави, лейтенант. Для прикордонників військовий обов'язок був понад усе, і кожен окоп охоронявся ними як державний рубіж.

Є в цьому шкільному музеї також зал, присвячений іншим героям, зокрема і воїнам-казахам, які брали участь у Харківському прориві. Серед загиблих на синельниківській землі – син знаменитого казахського акина (поета) Джамбула Джабаса. Синельниківці віддали данину пам'яті й землякам, які брали участь в афганських подіях.

Тут прийняли останній бій прикордонники 95 Надвірнянського загону.

Внучка загиблого 2 жовтня 1941 року лейтенанта В.А. Циганчука в Музеї бойової слави 5-ої Синельниківської школи.

ІСТОРІЯ ВЧИТЬ

За офіційними даними досі не поховано останки майже 1,3 мільйона громадян тодішнього СРСР, які брали участь у Другій світовій війні. Уже внуки, а то й правнуки загиблих так і не дізналися про долю своїх пращурів. Тож вшановувати їхню пам'ять треба не святковими парадми, а швидше Днем скорботи та дією турботою про ветеранів.

Минають роки, з'являється все більше відкритої інформації про першопричини Другої світової війни і в свідомості суспільства, як у мозаїці, складається розуміння всього жаху тих подій. Їх усвідомлення спонукає до осмислення необхідності зупинити нинішню, спровоковану північним сусідом війну.

Хочеться подивитися в очі тим, хто всю нашу Вітчизну обізвав «укро-фашистами». Тим, з чиєї вини додалося імен у поминальних грамотках, які зачитуються в храмах за упокій полеглих воїнів.

Нехай колишні «брати» придуть у Синельниківську школу №5, де так свято шанують загиблих у різних війнах, зустрінуться з онуками і правнуками тих, хто воював на фронтах Другої світової та подякують дітям, які відшукали могили полеглих солдатів і дали встичку рідним про те, де полягли смертю хоробрих на українській землі їхні близькі.

Хай схилять голови перед поколінням, яке дотепер за могилами полеглих солдатів і реконструйованими місцями бою, не дивлячись на національність та віросповідання загиблих. Хай глянуть у сумні очі тих дітей, чії батьки, жертвуючи життям, виконують зараз громадянський обов'язок, захищаючи від новоявлених сепаратистів територіальну цілісність української держави.

Я не знаю, чи зможуть наші недруги це зробити та відповісти на дитячі запитання і одне з головних – як можна нічого не винести із жахливої історії воєн?

P.S. Для небайдужих і тих, хто має можливість. В учнів школи є мрія – намалювати в музеї панораму останнього бою 95 Надвірнянського загону 2 жовтня 1941 року. У залі музею під це відведено окреме місце.

ЮДП

Зростають патріоти

У Навчальному центрі Держприкордонслужби України імені генерал-майора Ігоря Момота пройшли військово-патріотичні змагання юних друзів прикордонників.

Катерина СОРОКОПУД

У спортивному заході взяли участь 18 команд. Учасниками стали діти віком від 12 до 15 років, учні загальноосвітніх шкіл Черкаського району та міста Черкаси. Юні патріоти під удари барабану пройшли урочистим маршем. Кожна з команд мала свої назву, гасло, символіку та форму одягу.

– Ви – найкращі представники учнівської молоді, юні патріоти Черкащини, нащадки славетних козаків, гідна зміна та вірна підтримка нинішніх прикордонників, які в цей важкий для України час боронять незалежність нашої держави, – звернувся до підростаючих захисників Вітчизни під час відкриття змагань перший заступник начальника Центру полковник Олександр Гаркуша.

Після того присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять прикордонників, які загинули, захищаючи суверенітет і тери-

торіальну цілісність України в зоні проведення АТО, та поклали квіти до погруддя генерал-майора Ігоря Момота.

Отож команди-учасниці приступили до конкурсів та спортивних змагань. Перший етап турніру проходив у вигляді демонстрації знань і вмінь зі стрілецької підготовки. Складався він із двох завдань: обов'язкового (виконання стрілецьких прийомів) та творчого (виконання командою стрілецької пісні). Наступний – спортивний етап проводився на стрільбищі Навчального центру. Там же юні друзі прикордонників мали змогу продемонструвати свої знання зі слідознавства, змагалися у веснізованій естафеті, кидали навчальні гранати та стріляли з автомата. У ході змагань між командами точилася надзвичайно цікава та по-справжньому напружена боротьба. Переможців визначали в кожному конкурсі.

За сумою набраних балів перше місце виборола команда Катеринопільського району. Друге – школярі з міста Сміла, а третє судді віддали команді села Мошни Черкаського району.

«Порубне» приймало ліцеїстів

Більш як півсотні вихованців Чернівецького військово-спортивного ліцею-інтернату побувало на ділянці кордону ВПС «Порубне», де гостинні господарі розповіли їм про тонкощі служби «зелених кашкетів».

Віталій ОЛІЙНИК

Особливий інтерес у ліцеїстів викликала демонстрація техніки, за допомогою якої правоохоронці виконують завдання з охо-

рони держрубежу. Допитливих гостей цікавило все: і служба, і побутові умови воїнів.

Пізніше майбутні захисники Вітчизни побували у пункті пропуску. Там вони мали змогу подивитися, як здійснюється прикордонно-митний контроль автомобілів. Не приховуючи свого захоплення слухали вони про те, як на «Порубному» правоохоронці затримують контрабандистів та інших зловмисників.

«Обрати військову професію я мріяла з дитинства. Ця зустріч та демонстрація особливостей служби «зелених кашкетів» переконали мене в тому, щоб продовжити надалі свою військову кар'єру саме в їхньому відомстві», – ділилася своїми враженнями вихованка ліцею Крістіна Ватаманюк.

Зірки на погони

від 23 вересня 2015 року №885-ос
підполковник
по Адміністрації ДПСУ
майору ПЕТРОВУ Олександрову Володимировичу
по Азово-Чорноморському РУ ДПСУ
майору ЩЕТИНСЬКОМУ Денису
Миколайовичу
по Національній академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького
майору ЛАХМОТОВУ Андрію Олександровичу
по Головному центру управління службою ДПСУ
майору САВЕНКУ Олександрову Валентиновичу

від 29 вересня 2015 року №909-ос
по Адміністрації Державної прикордонної служби України
полковник
підполковнику МІЛІНЧУКУ Володимирі Івановичу
підполковник
майору ПРИТУЛІ Анатолію Михайловичу
по Західному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
підполковник юстиції
майору юстиції ШЕВЧЕНКУ Петру Віталійовичу

Управління кадрового забезпечення АДПСУ

зона АТО

Підтримали піснею

До прикордонників Донецького загону завітали зіркові гості – солісти творчих гуртів «Тартак» і «Ріфмастер» – Олександр Положинський та Андрій Антоненко.

Олександр ТОМЧИШЕН

Представники вітчизняної естради приїхали на запрошення правоохоронців, причому співаки роблять це не вперше. Як і очікувалося, зустріч проходила в теплій, дружній атмосфері. Сольсти з радістю виконували для захисників композиції, які вже стали хітами, та нові музичні твори. Прикордонники ж радо підспівували та дякували гостям бурхливими оплесками. Оскільки гурти прибули не в повному складі, виручати творчі колективи взялися наші вояки

– бути ударником випала честь одному із глядачів-прикордонників.

Фронтмен «Тартака» Сашко Положинський ділиться: «Любов до прикордонників у мене закладена ще змалку, на рівні підсвідомості...». Чи то за збігом обставин, чи так вирішили зорі, але народився Олександр саме 28 травня – у день професійного свята українських вартових рубежу.

Живий звук, маса позитивних емоцій, щирі усмішки не залишили байдужим жодного із присутніх. «У розрізі останніх подій у країні, коли доводиться відчайдушно стояти на варті нашої, Богом даної, землі, захищати її від непроханого «гостя», подібна підтримка є надзвичайно важливою. Це неоціненний вклад у зміцнення бойового духу кожного військовослужбовця. Особисто в мене, та й думаю в кожного з присутніх тут, виникає почуття гордості та честі. Ти бачиш і відчуваєш, що робиш свою справу недарма» – ділиться своїми думками прикордонник Євген Капустин.

Наприкінці зустрічі традиційно було зроблено спільні світліни на згадку.

ОГОЛОШЕННЯ

Посвідчення ветерана військової служби серії ПВ №001688, видане Адміністрацією Державної прикордонної служби України на ім'я Осипчука Леоніда Євстафійовича у зв'язку з втраченою вважати недійсним.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Чергова по номеру
Валентина ЛАЗАРЧУК

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 43465
Наклад: 4500 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net